Dosarul nr. 2c-19/2025
Nr. electronic 2-25089845-09-2c-24062025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 27 noiembrie 2025, orașul Sîngerei
Hotărârea integrală întocmită la 16 februarie 2026
Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei,
Instanța de judecată în componența:
Președintele ședinței, judecătorul Gheorghe Cugut
Grefier Cristina Saracuța

examinând în ședință publică cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana" împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Surjicov Group" cu privire la executarea obligațiilor și încasarea cheltuielilor de judecată,

și acțiunea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group" împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ramaiana" cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces.

La 24 iunie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana" prin intermediul avocatului Andrian Condurari a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Surjicov Group" cu privire la executarea obligațiilor și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantei a menționat că în baza contractului de vînzare - cumpărare nr. 37 din 01 ianuarie 2024 şi a facturilor fiscale Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana" a procurat de la Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group" marfă în asortiment.

Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana" susține că activează pe piața Republicii Moldova având o rețea de distribuție a mărfurilor, de asortiment şi destinație diferită cum ar fi produse alimentare, textile, mărfuri de uz casnic etc.

Reclamanta afirmă că producția procurată de la Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group" era destinată vânzării spre consumatorii finali.

Însă, după expunerea spre vânzare a producției procurate de la Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group" , a constatat că o parte din aceasta nu se bucură de cerere din partea consumatorului final.

În aceste circumstanțe, studiind cauzele lipsei cererii din partea consumatorilor reclamanta a stabilit că o parte de producție vândută de pârât, a fost vândută la prețuri ridicate astfel că prețul angro cu care a fost procurată marfa de la pârât de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana" este aprope de 2 ori mai mare decât prețul cu amănuntul a mărfii similare în alte rețele de distribuție, ceea ce face imposibilă vânzarea aceste mărfi, fiind lipsită de putere concurențială.

Reclamanta specifică că, potrivit pct. 3.2 al contractului de vînzare - cumpărare nr. 37 din 01 ianuarie 2024, „Cumpărătorul trebuie să achite contravaloarea mărfii în decurs de 60 zile de la momentul primirii mărfii, cu dreptul de a schimba, dar fără dreptul de a returna marfa".

Dealtfel, conform pct. 4.4. al contractului de vînzare - cumpărare nr. 37 din 01.01.2024, „Dreptul de a declara despre anularea contractului altei părți sau returnarea mărfii a vînzătorului, se pierde din partea cumpărătorului în orice caz, dacă nu poate restitui marfa cu următoarele condiții: dacă până la expirarea termenului de valabilitate a mărfii a mai rămas nu mai puțin de 2 luni. Dacă marfa şi/sau ambalajul nu sînt deteriorate".

Reclamanta precizează că la 30 aprilie 2025, s-a adresat către Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group" cu cerere, solicitând executarea obligațiilor contractuale și anume acceptarea returnării mărfii, potrivit prevederilor pct. 4.4 al contractului de vînzare - cumpărare nr. 37 din 01 ianuarie 2024. Or, pînă la expirarea termenului de valabilitate a mărfii a mai rămas mai mult de 2 luni, iar marfa şi ambalajul nu este deteriorat, sau potrivit prevederilor pct. 3.2 al contractului de vânzare – cumpărare nr. 37 din 01 ianuarie 2024, a solicitat schimbarea mărfii returnate potrivit listei anexate, cu o altă marfă care va fi aleasă de cumpărător, în limita costului mărfii returnate de 190 641,70 lei.

Menționează că Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group" nu a reacționat la cererea formulată, însă în schimb a înaintat o pretenție prin care a solicitat achitarea datoriei restante în sumă de 186 114 lei.

Reclamanta susține că pârâta Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group" acționează în contradicțiile cu declarațiile făcute anterior și refuză să accepte returnarea mărfii conform condițiilor contractuale, manifestând un comportament de rea-credință.

Consideră că prin prisma pct. 4.4. al contractului de vînzare - cumpărare nr. 37 din 01 ianuarie 2024, pârâtul are obligația de a accepta returnarea mărfii în cazul în care până la expirarea termenului de valabilitate a mărfii a mai rămas mai mult de 2 luni iar marfa şi ambalajul nu sînt deteriorate.

În acest sens, invocă prevederile art. 1100-1101 din Codul civil, contractul trebuie interpretat pe principiile bunei - credințe. Or, reieșind din dispozițiile legale citate şi din intenția părților, Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana" are dreptul de a returna marfa procurată în cazul în care pînă expirarea termenului de

valabilitate a mărfii a mai rămas mai mult de 2 luni iar marfa şi ambalajul nu sunt deteriorate. Dreptul de a returna marfa în relațiile dintre profesioniști este dictat şi de uzanțe potrivit cărora marfa primită poate fi returnată în condițiile lipsei de cerere din partea consumatorilor. Cu toate că în contract nu este expres stipulate condițiile de returnare a mărfii totuşi această condiție rezultă din uzanțele stabilite pe piețele comerciale.

Astfel, Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana" a *solicitat* obligarea pârâtei Societății cu Răspundere Limitată „Surjicov Group" să accepte returnarea mărfii, după cum urmează: Covoraș pentru baie, bumbac, 40×60 cm – 3 buc; Covoraș pentru baie, bumbac, 50×80 cm (mici) – 10 buc; Covoraș pentru baie, bumbac, 60×100 cm – 3 buc; Covoraș pentru baie, bumbac, 80×120 cm (mari) – 10 buc; Îmbrăcăminte, chiloți pentru copii (băieți), 12 buc/set, cod 67/2558 – 4 buc; Îmbrăcăminte, chiloți pentru copii (băieți), set 5 buc, cod 66/2552 – 6 buc; Textile, pătură din microfibră, 120×150 cm, cod 2809 – 52 buc; Textile, pătură din microfibră, 150×200 cm, cod N-9011 /2816 – 18 buc; Textile, pătură din microfibră, 150×200 cm, cod 1M-9018 /2813 – 19 buc; Textile, pătură din microfibră, 150×200 cm, cod 1M-9036 /2810 – 15 buc; Textile, pătură din microfibră, 180×200 cm, cod Y-9012 /2817 – 15 buc; Textile, pătură din microfibră, 180×200 cm, cod N-9019 /2814 – 16 buc; Textile, pătură din microfibră, 180×200 cm, cod N-9037 /2811 – 15 buc; Textile, pătură din microfibră, 200×230 cm, cod 1M-9013 /2818 – 13 buc; Textile, pătură din microfibră, 200×230 cm, cod N-9020 /2815 – 12 buc; Textile, pătură din microfibră, 200×230 cm, cod N-9038 /2812 – 15 buc; Veselă, vază din sticlă, cod 3423039 – 11 buc; Veselă, vază din sticlă, cod 3423040 – 13 buc; Veselă, vază din sticlă, cod 3422034 – 7 buc; Veselă, vază din sticlă, cod 3422052 – 15 buc; Veselă, vază din sticlă, cod 3422129 – 15 buc; Veselă, vază din sticlă, cod V200625-1 /3037 – 14 buc; Veselă, vază din sticlă, cod V200630-1 /3038 – 28 buc; Veselă, vază din sticlă, cod 3422038 – 14 buc; Veselă, vază din sticlă, cod 3422031 – 19 buc; Veselă, vază din sticlă, cod 3422029 – 5 buc; Veselă, vază din sticlă, cod 3422048 – 20 buc; Veselă, vază din sticlă, cod 3422030 – 20 buc; Veselă, vază din sticlă, cod 3422035 – 17 buc; Veselă, vază din sticlă cu decor, 18 cm, cod LXHP19BL-18 – 51 buc; Veselă, vază rotundă din sticlă, cod 2037/32 – 2 buc; Veselă, vază mică din sticlă, cod LXHP19BC-18 /P-1 – 11 buc; Veselă, salatieră ceramică, 4×6,5 mm, cod 2426/13 – 14 buc; Veselă, salatieră ceramică cu mâner, cod 3423757/21 – 1 buc; Veselă, salatieră din sticlă, 1 buc/set, cod 3422027 – 17 buc; Veselă, salatieră din sticlă, 1 buc/set, cod SLW/LI /3422104 – 5 buc; Veselă, salatieră din sticlă pe picior, 1 buc, cod 2002 – 14 buc; Veselă, salatieră din sticlă pe picior, 1 buc, cod 2003 – 42 buc; Veselă, salatieră din sticlă pe picior, 1 buc, cod 2005 – 28 buc; Veselă, salatieră din sticlă pe picior, 1 buc, cod 2006 – 40 buc; Veselă, salatieră din sticlă pe picior, 1 buc, cod 2008 – 39 buc; Veselă, salatieră din

sticlă pe picior, 1 buc, cod 2009 – 48 buc; Veselă, salatiere din sticlă, 2 buc (1390 ml), cod LXW126-2 /1974 – 1 cutie; Veselă, salatiere din sticlă, 2 buc, cod 3422010 – 9 buc; Veselă, salatiere din sticlă, 2 buc, cod 3422011 – 29 buc; Veselă, salatiere din sticlă, 4 buc (865 ml), cod LXW126-1 – 6 cutii; Veselă, set salatiere din sticlă, 6 buc, cod LXP101, formă ovală (frunză) – 5 cutii; Veselă, set pahare, 6 buc, cod LXY4005 – 26 cutii; Veselă, set pahare, 6 buc, 285 ml, cod LX2.S0609 /1944 – 7 cutii; Veselă, set pahare, 6 buc, 310 ml, cod LX2.S0616 – 3 seturi; Veselă, set pahare, 6 buc, 350 ml, cod LX2.S0610 – 5 seturi; Veselă, set pahare de vin, 6 buc, 400 ml, cod HG4036 /3046 – 18 cutii; Veselă, set pahare colorate, 6 buc, 160 ml, cod 3003 – 1 cutie; Veselă, set pahare colorate, 6 buc, 160 ml, cod 3015 – 1 cutie; Veselă, set pahare colorate, 6 buc, 240 ml, cod 3017 – 13 cutii; Veselă, set pahare colorate, 6 buc, 300 ml, cod 310 – 9 cutii; Veselă, farfurie ceramică adâncă, cod 3422423/15 – 8 buc; Veselă, farfurie ceramică plată, cod 2411 / WQX210-1 – 1 buc; Veselă, farfurie ceramică plată, cod 2412 / WQX210-2 – 1 buc; Veselă, ceașcă ceramică, cod 3423752 (set 12 buc) – 8 buc; Veselă, ceașcă ceramică, cod 3411405/47/P007 (set 12 buc) – 11 buc; Veselă, ceașcă ceramică, cod 3411413 (set 12 buc) – 12 buc; Veselă, ceașcă ceramică, cod 3411445 (set 12 buc) – 12 buc; Veselă, ceașcă ceramică, cod 3422353/16/FD14-03 (set 12 buc) – 60 buc; Veselă, ceașcă ceramică, cod 3422354/43/FD14-04 (set 12 buc) – 108 buc; Veselă, ceașcă ceramică, cod 3422360/42/XFD01 (set 12 buc) – 84 buc; Veselă, ceașcă ceramică, cod 3422363/44/FD01 (set 12 buc) – 144 buc; Veselă, ceașcă ceramică, cod 3422416/39 (set 12 buc) – 48 buc; Veselă, ceașcă ceramică, cod 3423736/29 (set 12 buc) – 60 buc; Veselă, ceașcă ceramică, cod 3423742/24 (set 12 buc) – 18 buc; Veselă, ceașcă ceramică, cod 3423744/23 (set 12 buc) – 60 buc; Veselă, ceașcă ceramică, cod 3423748/25 (set 12 buc) – 60 buc; Veselă, ceașcă ceramică, cod 3423749/27 (set 12 buc) – 36 buc; Veselă, ceașcă ceramică, cod 3423750/28 (set 12 buc) – 60 buc; Veselă, ceașcă ceramică, cod 3423753/30/712 (set 12 buc) – 66 buc; Veselă, ceașcă ceramică „smiley”, cod 3423751/31/712 – 20 buc; Veselă, ceașcă din sticlă, 2 buc, 450 ml, cod LXZB78-1 – 20 buc; Veselă, ceașcă din sticlă, 6 buc, 300 ml, cod LXZB50/7 – 2 buc; Veselă, ceainic pentru infuzie (ceai), 750 ml – 5 buc.

Pe lângă returnarea mărfii menționate mai sus, reclamanta Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” a solicitat încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” a cheltuielilor de judecată.

La 13 octombrie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” a înaintat instanței de judecată o *acțiune reconvențională* împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ramaiana” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale, Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” a relatat că în calitate de vânzător a încheiat cu Societatea cu

Răspundere Limitată „Ramaiana” în calitate de cumpărător, Contractul de vânzare-cumpărare nr. 37 din 01 ianuarie 2024, prin care s-a obligat să livreze mărfuri cumpărătorului.

Totodată, susține că potrivit pct. 3.2 din contract, cumpărătorul trebuia să achite contravaloarea mărfii în termen de 60 de zile de la primirea facturii, obligație care nu a fost executată corespunzător. Or, următoarele facturi nu au fost achitate integral: nr. *****din 29.01.2025, dată scadentă la 30.03.2025, în valoare totală de 53.891,00 lei, situație plată 40.712,00 lei și restanța 13.179,00 lei; nr. ***** din 30.01.2025 dată scadentă la 31.03.2025 în valoare totală de 63.206,00 lei, situație plată, Neachitată și restanța 63.206,00 lei; nr. ***** din 30.01.2025 dată scadentă la 31.03.2025 în valoare totală de 50.348,00 lei, situație plată Neachitată și restanța 50.348,00 lei; nr. ***** din 10.02.2025 dată scadentă la 11.04.2025 în valoare totală de 10.882,00 lei, situație plată Neachitată și restanța 10.882,00 lei; nr. ***** din 11.02.2025 dată scadentă la 12.04.2025 în valoare totală de 18.776,00 lei, situație plată Neachitată și restanța 18.776,00 lei; nr.***** din 11.02.2025 dată scadentă la 12.04.2025 în valoare totală de 6.506,00 lei, situație plată Neachitată și restanța 6.506,00 lei; nr. *****din 11.02.2025 dată scadentă la 12.04.2025 în valoare totală de 12.133,00 lei, situație plată Neachitată și restanța 12.133,00 lei; nr. ***** din 26.02.2025 dată scadentă la 27.04.2025 în valoare totală de 761,00 lei, situație plată Neachitată și restanța 761,00 lei; nr. ***** din 26.02.2025 dată scadentă la 27.04.2025 în valoare totală de 3.394,00 lei, situație plată Neachitată și restanța 3.394,00 lei; nr. ***** din 26.02.2025 dată scadentă la 27.04.2025 în valoare totală de 2.289,00 lei, situație plată Neachitată și restanța 2.289,00 lei; nr. ***** din 26.02.2025 dată scadentă la 27.04.2025 în valoare totală de 4.640,00 lei, situație plată Neachitat și restanță 4.640,00 lei.

Relevă că în total valoarea mărfurilor livrate este de 226 826 lei, dintre care a fost achitată doar suma de 40 712 lei. Prin urmare, Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” are înregistrată o restanță în mărime de 186 114 lei.

Menționează că suma de 186 114 lei, este confirmată de actul de verificare a decontărilor din 23 mai 2025, facturile fiscale menționate mai sus și notificarea prealabilă din 30 mai 2025, recepționată de Societate cu Răspundere Limitată „Ramaiana”.

De altfel, susține că deși termenul contractual de plată a expirat, Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” nu a achitat integral contravaloarea mărfi/facturilor fiscale, fapt prin care a încălcat obligația de executare la momentul stabilit și în modul corespunzător, cu bună-credință, înregistrând o restanță certă și exigibilă în sumă de 186 114 lei.

Astfel, afirmă că neexecutarea constituie o încălcare esențială a obligației contractuale, întrucât privează vânzătorul Societatea cu Răspundere Limitată

„Surjicov Group” de contraprestația principală prevăzută de contract - plata prețului convenit.

În aceste circumstanțe, consideră că solicitarea ulterioară a Societății cu Răspundere Limitată „Ramaiana” privind returnarea mărfii din motivul lipsei cererii pe piață, nu constituie temei legal de refuz la plată. Or, dificultatea sau împrejurările comerciale nefavorabile, nu echivalează cu imposibilitatea fortuită de executare.

Mai mult, asemenea motiv nu constituie o cauză legală de exonerare de la obligația de plată. Debitorul este ținut să execute obligația în natură, iar executarea nu poate fi înlocuită unilateral cu o restituire de bunuri, în lipsa acordului expres al creditorului.

În continuare, Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” relatează că clauza contractuală invocată în pct. 4.4 din contract se referă exclusiv la returnarea mărfii în cazurile în care aceasta nu corespunde calitativ sau termenul de valabilitate este mai mic de două luni. Ea nu conferă cumpărătorului dreptul să refuze unilateral executarea obligației de plată pentru motive comerciale, cum ar fi reducerea cererii de pe piață.

Afirmă că o asemenea interpretare contravine prevederilor art. 1100 din Codul civil, care impune că interpretarea contractului să se facă potrivit intenției comune a părților și scopului economic al acestuia, nu în detrimentul principiului executării cu bună-credință.

La fel, precizează că clauza invocată (la pct. 4.4 din contract) trebuie interpretată după intenția comună a părților și pe principiile bunei-credințe, ea nu conferă, prin sine, dreptul de returnare unilaterală fără consimțământul vânzătorului (art. 1100 din Codul civil). Prin urmare, în lipsa unui acord sau a unui temei legal expres, cumpărătorul rămâne ținut să execute obligația de plată.

În context, remarcă că cererea de returnare a mărfurilor reprezintă o modalitate de evitare a obligației asumate contractual, lipsită de suport legal, iar vânzătorul este îndreptățit să solicite încasarea sumei restante, a dobânzii legale de întârziere și a cheltuielilor de judecată conform art. 912 şi 874 din Codul civil.

Totodată, Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” menționează că pentru întârziere la plată, creditorul este îndreptățit la dobândă de întârziere potrivit regulilor generale (art. 942 raportat la rata de referință prevăzută la art. 874 din Codul civil).

Astfel, reclamanta reconvențională afirmă că dobânda de întârziere constituie suma de 13 771,07 lei, calculată pentru perioada 03 martie 2025–13 octombrie 2025, în temeiul art. 942 alin. (2) din Codul civil.

Prin urmare, reprezentantul pârâtului/reclamantei Societății cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” *solicită* admiterea acțiunii reconvenționale, încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” în beneficiul Societății cu

Răspundere Limitată „Surjicov Group” datoria în sumă de 186 144 lei, dobânda de întârziere în mărime de 13 771,01 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 19 noiembrie 2025, a fost primită spre examinare acțiunea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ramaiana” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată reclamanta în acțiunea de bază/pârâta Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” reprezentată de avocatul Andrian Condurari, a susținut cererea de chemare în judecată, solicitând obligarea pârâtei Societății cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” să accepte returnarea mărfii de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” conform listei. La fel, a solicitat respingerea cererii reconvenționale, ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată reclamanta în acțiunea reconvențională/pârâta Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” reprezentată de Victor Nemțanu, a solicitat respingerea acțiunii înaintate de Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” cu privire la executarea obligațiilor ca fiind neîntemeiată. Referitor la acțiunea reconvențională, a pledat pentru admiterea integrală a pretențiilor și anume, încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” datoria în sumă de 186 114 lei, dobânda de întârziere în mărime de 13 771,07 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat și taxa de timbru.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind participanții la proces, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le per ansamblu la prevederile legale ce guvernează litigiul, instanța de judecată *respinge* cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” și *admite acțiunea reconvențională* depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group”, din următoarele considerente.

Conform art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Articolul 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, stabilește că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanți

la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit art. 121 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Art. 130 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, prevede că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

În ședința de judecată instanța a constatat că, la 21 ianuarie 2024, Societatea cu Răspundere Limitată ,,Surjicov Group” în calitate de vânzător și Societatea cu Răspundere Limitată ,,Ramaiana” în calitate de cumpărător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 37, prin care vânzătorul s-a obligat să livreze și să transmită în proprietatea cumpărătorului, iar cumpărătorul s-a obligat să primească și să achite marfa conform prezentului contract și facturilor de expediție (f.d. 15).

Reieșind din clauzele contractului de vânzare-cumpărare nr. 37 din 21 ianuarie 2024, Societatea cu Răspundere Limitată ,,Surjicov Group” s-a obligat să livreze marfa în cantitatea și asortimentul în conformitate cu cererea cumpărătorului în termen de 3 zile. Calitatea căreia corespunde standardelor de stat și aprobate de certificatele calității, ce sunt acordate împreună cu marfa.

Pe de altă parte, Societatea cu Răspundere Limitată ,,Ramaiana” s-a obligat să primească marfa conform facturii. La momentul primirii mărfii, să se convingă de lipsa neajunsurilor mărfii livrate de vânzător și să achite costul mărfii, în ordine, termen şi sumă, fapt indicat în clauza contractuală de la pct. 3.2.

Din facturile fiscale anexate la dosar, emise în temeiul raporturilor juridice de vânzare-cumpărare, instanța de judecată a reținut că Societatea cu Răspundere Limitată ,,Surjicov Group” în calitate de furnizor, a livrat marfă către Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” în calitate de beneficiar, în valoare totală de 226826 lei.

În acest sens, se atestă facturile fiscale semnate de ambele părți contractuale, după cum urmează, factura nr. *****din 29.01.2025; nr. ***** din 30.01.2025; nr. ***** din 30.01.2025; nr. ***** din 10.02.2025; nr. ***** din 11.02.2025; nr.***** din 11.02.2025; nr. *****din 11.02.2025; nr. ***** din 26.02.2025; nr. ***** din 26.02.2025; nr. ***** din 26.02.2025; nr. ***** din 26.02.2025. (f.d. 14-25, 89-102).

Din materialele anexate, se atestă că la 30 aprilie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” a înaintat către Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” cererea prealabilă nr. 05, prin care a solicitat acceptarea returnării mărfii şi restituirea sumei de bani pentru marfa returnată în sumă de 190 641,70 lei, potrivit listei anexate și/sau schimbarea mărfii returnate potrivit listei anexate, cu o altă marfă care va fi aleasă de cumpărător, în limita costului mărfii returnate, de 190641,70 lei, conform prevederilor pct. 4.4 și pct. 3.2 al contractului de vînzare - cumpărare nr. 37 din 01 ianuarie 2024.

Instanța constată că la 14 mai 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” a recepționat cererea prealabilă, însă a lăsat-o fără soluționare (f.d. 26-27).

Reieșind din aceste considerente la 24 iunie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” s-a adresat cu prezenta acțiune civilă în instanța de judecată privind obligarea executării obligațiilor contractuale. Ulterior, la 13 octombrie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” a depus în instanță cerere reconvențională prin care pretinde încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

Prevederile art. 9 alin. (2) lit. a) din Codul civil, prevăd că drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Reținând argumentele părților, instanța de judecată constată că esența litigiului dintre Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” și Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” are la bază contractul de vânzare-cumpărare nr. 37 din 01 ianuarie 2024, iar conflictul apărut între părțile contractuale se referă la dreptul de a returna marfa, aplicarea principiului bunei-credințe în interpretarea contractului, obligația de plată a prețului și plata dobânzii de întârziere.

Respectiv, instanța urmează să analizeze dacă Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” are un drept contractual real de a returna marfa pentru lipsă de cerere pe piață sau dacă este obligată să plătească prețul mărfii, iar riscul comercial îi aparține.

Cu privire la pretenția reclamantei Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” rezultată din acțiunea civilă de bază, privind obligarea Societății cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” să accepte returnarea mărfii, instanța reține următoarele.

Instanța a stabilit cu certitudine că Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” a cumpărat marfă de la Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” pentru revânzare, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 37 din 21 ianuarie 2024.

În acțiunea civilă de bază, Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” argumentează că produsele procurate de la Societatea cu Răspundere Limitată

„Surjicov Group” nu se vând deoarece prețul de cumpărare este aproape dublu față de prețul practicat de alți comercianți. Astfel, invocă prevederile contractuale de la pct. 3.2 și pct. 4.4 și susține că are dreptul să returneze marfa dacă mai sunt peste 2 luni până la expirare și marfa/ambalajul nu sunt deteriorate sau are dreptul să o schimbe. Consideră că pârâta acționează contrar principiului bunei-credințe prin faptul că refuză să accepte returnarea mărfii și invocă prevederile art. 1100-1101 din Codul civil.

În acest sens, art. 10 alin.(1) din Codul civil, stabilește că persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară. Buna-credință este caracterizată ca fiind un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Conform art. 775 alin. (1) al Codului civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Reieșind din prevederile art. 992 alin. (1) din Codul civil, contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Prevederile art. 993 alin. (2) a aceluiași cod, prevede că, părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte şi pot stabili conținutul lor.

Reținând prevederile legale citate, instanța atestă că contractul reprezintă un acord de voință încheiat între două sau mai multe persoane, având ca scop producerea de efecte juridice. Astfel, contractul constituie un instrument juridic prin care părțile consimt la nașterea, modificarea sau stingerea unui raport juridic.

De altfel, încheierea unui contract este guvernată de principiul libertății contractuale, consacrat de Codul civil, conform căruia părțile au libertatea de a decide asupra conținutului, formei și efectelor contractului. Această libertate derivă din autonomia de voință a părților și se manifestă prin posibilitatea de a încheia orice tip de contract permis de lege, de a stabili în mod liber clauzele contractuale și de a determina efectele juridice ale convenției. Totodată, părțile contractante au posibilitatea legală de a modifica, adapta sau stinge obligațiile asumate, în funcție de voința lor, cu respectarea normelor imperative ale legislației în vigoare.

În temeiul principiului fundamental al bunei-credințe, persoanele care devin părți într-un raport juridic contractual au obligația de a-și exercita drepturile și de a-și îndeplini obligațiile cu bună-credință și diligență, în conformitate cu clauzele stipulate în contract. Părțile contractante beneficiază de libertatea de a încheia tranzacții, în limitele permise de normele imperative ale dreptului. Ele au, de

asemenea, libertatea deplină de a decide în privința încheierii unui contract și a stabilirii conținutului acestuia, atât timp cât exercitarea acestei libertăți respectă cerințele bunei-credințe și ale echității. Efectul imediat al oricărui contract constă în nașterea unor drepturi și obligații juridice în sarcina părților semnatare, acestea devenind opozabile și guvernate de dispozițiile convenționale și de cadrul normativ aplicabil.

În raporturile juridice dintre profesioniști, buna-credință nu poate fi invocată pentru a justifica modificarea sau înlăturarea unei obligații contractuale clare, negociată și asumată expres prin voința părților, îndeosebi atunci când contractul reglementează în mod explicit riscurile activității comerciale.

Articolul 1108 din Codul civil, prevede la alin.(1) că, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.

În prezentul caz, instanța relevă că raportul juridic dintre părți este unul de vânzare-cumpărare între profesioniști. Astfel, coroborând prevederile art. 10 alin.(1), art. 775 alin.(1), art. 992-993 și art. 1108 din Codul civil, instanța constată că principiul forței obligatorii a contractului, are putere de lege între părți. Astfel, se atestă că cumpărătorul Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” este ținut să execute obligația de plată, iar riscul comercial al revânzării bunurilor revine acestuia (lipsa cererii pe piața de capital), în lipsa unei dispoziții contrare exprese.

Conform pct. 3.2 din contractul de vânzare-cumpărare nr. 37 din 01 ianuarie 2025, cumpărătorul Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” trebuie sa achite contravaloarea mărfii în decurs de 60 zile de la momentul primirii mărfii, <u>cu dreptul de a schimba, dar fără dreptul de a returna marfa</u>.

În acest sens, instanța reține prevederile clauzei de la pct. 3.2 din contractul citat, reglementează expres obligația cumpărătorului Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” sa achite contravaloarea mărfii în decurs de 60 zile de la momentul primirii mărfii, și îi recunoaște doar *dreptul de a schimba marfa,* drept care presupune înlocuirea bunurilor cu altele similare, în condițiile convenite de părți, *însă exclude în mod explicit dreptul de returnare a mărfii*, ca modalitate de stingere a obligației de plată.

Într-o altă ordine de idei, instanța atestă că pct. 4.4 din contractul nr. 37, prevede că dreptul de a declara despre anularea contractului altei părţi sau returnarea mărfii a vânzătorului Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” se pierde din partea cumpărătorului în orice caz, dacă nu poate restitui marfa cu următoarele condiții: - dacă până la expirarea termenului de valabilitate a mărfii a mai rămas nu mai puţin de 2 luni; - dacă marfa şi/sau ambalajul nu sunt deteriorate.

Respectiv, pct. 4.4 din contract, nu stabilește un drept discreționar al cumpărătorului de a returna marfa pentru motive de ordin comercial, precum lipsa cererii pe piață. Din contra, reglementează condițiile în care vânzătorul poate pierde dreptul de a refuza anularea contractului sau returnarea mărfii, condiții ce trebuie interpretate strict și în corelație cu ansamblul prevederilor contractuale, și nu izolat sau extensiv, în favoarea uneia dintre părți.

Astfel, clauza contractuală de la pct. 3.2, exclude dreptul la returnarea mărfii iar, clauza de la pct. 4.4 din contractul de vânzare-cumpărare nr. 37, prevede existența dreptului de returnare a mărfii, însă după cum s-a constatat stabilește condiții pentru exercitarea lui. Deci, se atestă o contradicție a clauzelor contractul de vînzare-cumpărare nr. 37 din 01 ianuarie 2024.

Instanța relevă că, interpretarea susținută de reclamanta Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana”, în sensul existenței unui drept general de returnare a mărfii în cazul imposibilității comercializării acesteia, extinde în mod nejustificat conținutul obligațiilor asumate de vânzătorul Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” , fiind contrară regulilor de interpretare a contractelor și principiului autonomiei de voință.

În acest context, instanța reține art. 1100 alin. (2) din Codul civil, potrivit căruia contractul se interpretează după intenția comună a părților, fără a se limita la sensul literal al termenilor utilizați.

Articolul 1101 din Codul civil, stabilește că la interpretarea contractului se va ţine cont de natura lui, de circumstanţele în care a fost încheiat, de interpretarea care este dată acestuia de către părţi sau care poate fi dedusă din comportamentul lor de pînă la şi de după încheierea contractului, precum şi de uzanţe.

Din analiza contractului de vânzare-cumpărare nr. 37 din 01 ianuarie 2024, rezultă că părțile au urmărit stabilirea unui raport de vânzare-cumpărare a mărfii, specific relațiilor dintre profesioniști, în cadrul căruia riscul comercial al revânzării bunurilor a fost asumat de cumpărătorul Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana”, iar vânzătorul Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” nu și-a asumat obligația de a prelua înapoi marfa nevândută din motivul lipsei cererii pe piață or, acesta reprezintă un risc comercial al profesionistului pe piața liberă de desfacere.

În același timp, se atestă că cerința de returnare a mărfii a fost formulată de Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” după scadența obligației de plată, moment la care reclamanta se afla deja în stare de neexecutare a obligațiilor contractuale față de Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group”.

Or, invocarea de către reclamantă ca temei de returnare a mărfii - lipsa cererii pe piață și dificultatea valorificării bunurilor, nu justifică cerința acesteia or, în legislația comercială (B2B), nu există un drept legal automat de a returna marfa doar pentru că nu există cerere pe piață. De altfel, aceste aspecte nu justifică

neexecutarea obligației principale de plată al cumpărătorului Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” și nici nu poate conferi reclamantei drepturi suplimentare, față de cele asumate contractual.

De asemenea, se reține că partea aflată în neexecutare nu poate invoca drepturi contractuale pentru a justifica propria neexecutare, întrucât o asemenea conduită contravine principiului bunei-credințe.

În acest sens, art. 14 din Codul civil, relevă expres că nicio persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenției sale, fapta ilicită sau de rea-credință pe care tot ea a săvârșit-o sau la care a participat. Nicio persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credință.

Din care considerente instanța apreciază critic argumentele formulate de reprezentantul reclamantei/pârâtei, Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” avocatul Andrian Condurari, privind lipsa cererii pentru o parte din mărfurile achiziționate de la Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” ar fi determinată de faptul că prețurile stabilite de vânzător ar fi mai ridicate decât prețurile cu amănuntul practicate de un alt comerciant („Nanu Market”) pentru mărfuri similare, ceea ce ar face imposibilă comercializarea acestora și ar lipsi reclamanta de putere concurențială. Or, prețul mărfii a fost stabilit prin acordul de voință al părților, fiind negociat și acceptat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” la momentul încheierii contractului și al recepționării fiecărei livrări, fără formularea vreunei obiecții sau rezerve.

De altfel, Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” nu poate contesta ulterior prețul acceptat, invocând comparații cu alte oferte de pe piață și lipsa cererii pe piață. Or, acest risc economic aparține de regulă cumpărătorului.

Totodată, instanța reține că simpla prezentare a unor prețuri practicate de un terț nu demonstrează existența unei încălcări contractuale din partea vânzătorului și nu constituie o probă a imposibilității obiective de executare a obligațiilor asumate de cumpărător.

La fel, prețul de vânzare cu amănuntul practicat de alți comercianți nu reprezintă un reper juridic obligatoriu, iar existența unor oferte mai avantajoase pe piață nu constituie un temei legal pentru modificarea sau desființarea obligațiilor contractuale asumate.

De asemenea, instanța relevă că reclamanta nu a probat că marfa livrată de pârâtă ar fi neconformă, defectuoasă sau improprie utilizării, ci dimpotrivă, din materialele cauzei rezultă că produsele au fost recepționate fără obiecții, iar codurile indicate corespund produselor livrate.

Astfel, faptul că anumite produse identificate prin coduri similare sunt comercializate de un alt agent economic la un preț inferior nu dovedește caracterul necompetitiv al mărfii, ci ține exclusiv de opțiunile comerciale ale reclamantei și de modul în care aceasta își organizează activitatea de distribuție.

Prin urmare, lipsa puterii concurențiale nu are relevanță juridică în contextul unui litigiu civil având ca obiect executarea obligațiilor contractuale, întrucât dreptul civil nu garantează profitul sau succesul comercial al uneia dintre părți, ci doar respectarea obligațiilor asumate, iar acceptarea unei asemenea apărări ar echivala cu transferarea riscului comercial de la cumpărător la vânzător, în lipsa unui temei contractual sau legal, ceea ce ar contraveni principiului securității raporturilor juridice și forței obligatorii a contractului.

În concluzie, instanța constată că, diferențele de preț invocate de reclamantă și pretinsa lipsă a puterii concurențiale nu constituie temei legal pentru returnarea mărfii, pentru refuzul de plată sau pentru modificarea obligațiilor contractuale asumate.

Luând în considerare cele expuse, instanța concluzionează că solicitarea Societății cu Răspundere Limitată „Ramaiana" privind obligarea Societății cu Răspundere Limitată ,,Surjicov Group" la acceptarea returnării mărfii nu are temei contractual sau legal.

Dând o apreciere celor enumerate mai sus, reieșind din probele administrate, bazată pe cercetarea completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar și apreciate, în baza art. 130 din Codul de procedură civilă, din punct de vedere al pertinenței, admisibilității, veridicității, iar în ansamblul sub toate aspectele în coroborarea lor, instanța de judecată ajunge la concluzia netemeiniciei cererii de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana" împotriva Societății cu Răspundere Limitată ,,Surjicov Group" cu privire la executarea obligațiilor și încasarea cheltuielilor de judecată, urmând a fi respinsă.

Astfel, cu referire la cele sus-menționate și circumstanțele speței, dat fiind faptul că judecătorul respinge acțiunea de bază ca fiind neîntemeiată, urmează a fi respinsă și pretenția reclamantei Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana" privind compensarea cheltuielilor de judecată ce constau din cheltuieli de asistență juridică, cheltuieli pentru taxa de stat și cheltuieli pentru citarea publică, or, acestea, se încasează în favoarea reclamantului, doar în cazul în care ultimul are câștig de cauză.

Referitor la acțiunea reconvențională depusă de reprezentantul pârâtului/reclamantei Societății cu Răspundere Limitată ,,Surjicov Group", instanța reține următoarele.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată ,,Surjicov Group" a înaintat acțiune reconvențională împotriva Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana" privind încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana" datoria în sumă de 186 144 lei, dobânda de întârziere în mărime de 13 771,01 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Articolul 774 din Codul civil, stipulează că în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligația poate fi pură şi simplă sau afectată de modalități. Prestația trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.

În corespundere cu art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Reținând prevederile art. 1108 alin. (1) din Codul civil, instanța concluzionează că Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group" în calitate de vânzător s-a obligat să livreze marfa în cantitatea și asortimentul în conformitate cu cererea cumpărătorului Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana" în termen de 3 zile. Iar, cumpărătorul Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana" s-a obligat să primească marfa conform facturii. La momentul primirii mărfii, să se convingă de lipsa neajunsurilor mărfii livrate de vânzător și să plătească costul mărfii

Prin urmare, contractul de vânzare-cumpărare nr. 37 din 01 ianuarie 2024, fiind un contract sinalagmatic, se caracterizează prin reciprocitatea și interdependența drepturilor și obligațiilor ce le revin celor două părți, generează drepturi și obligații corelative pentru fiecare parte contractantă.

Astfel, se reține că conform cererii reconvenționale, Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group" susține că a executat corespunzător obligațiile contractuale de predare și livrare a mărfii și, pe de altă parte invocă executarea necorespunzătoare de de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana" a obligației corelative de achitare a sumei pentru marfa recepționată, invocând existența datoriei în mărime de 186 114 lei.

Conform art. 1108 alin. (2) din Codul civil, vânzătorul se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vânzare-cumpărare nu este prevăzut altfel, iar conform alin. (3) al aceluiași articol, dacă prețul nu este indicat direct în contractul de vânzare-cumpărare, părțile pot conveni asupra modului de determinare a lui.

Prin urmare, instanța a stabilit cu certitudine că Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group" a livrat marfa solicitată de Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana", conform facturilor fiscale seria nr. *****din 29.01.2025; seria nr. ***** din 30.01.2025; seria nr. ***** din 30.01.2025; seria nr. ***** din 10.02.2025; seria nr. ***** din 11.02.2025; seria nr.***** din 11.02.2025; seria nr. *****din 11.02.2025; seria nr. ***** din 26.02.2025; seria nr. ***** din 26.02.2025; seria nr. ***** din 26.02.2025 și seria nr. ***** din 26.02.2025 (f.d. 14-25, 89-102).

În acest context, instanța de judecată relevă că factura fiscală reprezintă un document contabil primar cu regim special, care reprezintă confirmarea documentară și care justifică efectuarea operațiunii economice, acordă dreptul de a efectua sau certifica producerea unui eveniment.

Concomitent, instanța a stabilit că, facturile fiscale specificate supra nu au fost contestate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana”, fiind semnate și aplicată ștampila întreprinderii.

Subsecvent, se atestă că, în scopul soluționării pe cale amiabilă a litigiului, Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” a expediat în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Ramaiana”, notificarea prealabilă privind achitarea benevolă a datoriei în termen de 2 zile, de la data recepționării acesteia (f.d. 30, 104).

În atare circumstanțe, instanța reține că Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana”, deși a recepționat marfa livrată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group”, nu a achitat plata pentru marfă, înregistrând în acest mod datorii față de pârâtă/reclamantă, care nu au fost stinse până în prezent, fapt ce demonstrează rea-credință din partea cumpărătorului.

Art. 779 din Codul civil, stabilește că obligația unei persoane este corelativă obligației care incumbă altei persoane în una dintre următoarele situații: a) executarea obligației se face în schimbul executării celeilalte obligații; b) aceasta constă într-o obligație de a contribui la sau de a accepta executarea celeilalte obligații; c) obligația este atât de clar legată de cealaltă obligație sau de obiectul ei, încât executarea unei obligații poate fi privită în mod rezonabil ca dependentă de executarea celeilalte obligații. Obligațiile corelative se pot naşte din contracte (contracte sinalagmatice), precum şi din alte temeiuri de naștere a obligațiilor.

În conformitate cu dispozițiile legale privind executarea obligațiilor corelative, instanța de judecată reține că, pentru ca o persoană fizică sau juridică să poată invoca calitatea de creditor într-un raport obligațional, aceasta trebuie să dovedească faptul că creanța pretinsă este certă, lichidă și exigibilă. Aceste condiții constituie premise esențiale pentru admisibilitatea acțiunii în justiție, întrucât evaluarea caracterului cert, lichid și exigibil al creanței se referă în mod direct la existența dreptului subiectiv de a solicita recuperarea acesteia. Cu alte cuvinte, analiza acestor elemente nu are un caracter formal, ci substanțial, vizând existența efectivă a dreptului creditorului de a promova o acțiune civilă.

În momentul, în care instanța analizează îndeplinirea condițiilor de certitudine, lichiditate și exigibilitate ale creanței, aceasta verifică, în esență, dacă reclamantul are un drept legitim și actual de a sesiza instanța în vederea recuperării sumelor solicitate, în contextul raportului juridic dedus judecății.

O creanță este considerată certă atunci când existența sa rezultă în mod direct din actul de creanță ori din alte înscrisuri emise de debitor, recunoscute de acesta

sau opozabile lui. De asemenea, creanța este lichidă atunci când valoarea sa este precis determinată sau poate fi determinată în mod obiectiv, fie în baza actului de creanță, fie cu ajutorul altor documente care emană de la debitor, sunt recunoscute de acesta ori îi sunt opozabile în temeiul unei dispoziții legale sau al prevederilor contractuale.

În consecință, instanța constată că pretenția formulată de Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group" privind obligarea Societății cu Răspundere Limitată „Ramaiana" la achitarea datoriei rezultate din neexecutarea obligațiilor asumate prin contractul de vînzare-cumpărare nr. 37 din 21 ianuarie 2024, este întemeiată.

De altfel, instanța a constatat executarea obligațiilor contractuale ale Societății cu Răspundere Limitată „Surjicov Group", în situația în care livrarea mărfii nu a fost negată de Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana".

La fel, instanța a stabilit neexecutarea obligațiilor contractuale de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana", care deși a preluat marfa conform facturilor fiscale, nu a achitat plata totală pentru aceasta, fapt ce a dus la formarea datoriei în cauză.

Articolul 901 alin.(1) lit. a) și alin.(5) din Codul civil, prevede că atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa, să ceară executarea silită a obligației. Neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligației.

În aceste circumstanțe, instanța reține datele din actul de verificare privind decontările reciproce (f.d. 103), potrivit căruia Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana" înregistrează la data de 23 mai 2025 o datorie față de Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group", în sumă de 186 114 lei.

Prin urmare, luând în considerare faptul că, în termenul acordat, Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana" nu și-a onorat integral obligațiile contractuale față de Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group", instanța urmează să încaseze din contul Societății cu Răspundere Limitată „Ramaiana" în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Surjicov Group" datoria restantă rezultată din neexecutarea obligației în mărime de 186 114 lei.

De altfel, instanța atestă că Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana" nu a prezentat probe contrare în justificare lipsei datoriei, iar potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Cu referire la cerința privind încasarea dobânzii de întârziere, instanța reține următoarele.

Conform art. 942 alin. (1), (2) din Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligaţia pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

În același timp, art. 924 alin. (5) din Codul civil, stabilește că pe perioada în care suma de bani nu este plătită la scadență cu justificare, debitorul datorează doar dobânda de întârziere la rata prevăzută la art. 874.

Conform art. 874 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobândă, se plăteşte o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin.(2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

Articolul 943 alin. (1) din Codul civil, prevede că, dobânda, dobânda de întârziere sau, după caz, penalitatea se calculează numai asupra sumei de bază a obligației pecuniare (capitalului).

Reieșind din cererea reconvențională Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” pretinde încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” a dobânzii de întârziere calculată pentru perioada 03 martie 2025 – 13 octombrie 2025, în cuantum de 13 771,07 lei.

Având în vedere că Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” nu și-a executat corespunzător obligațiile pecuniare asumate, deși a beneficiat de marfa prestată, Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” este în drept să solicite încasarea unei dobânzi de întârziere pentru suma de bani neachitată la scadență.

În aceste condiții, reținând art. 942 din Codul civil, instanța apreciază că suma de 13 771,07 lei cu titlu de dobândă de întârziere, este rezonabilă și justificată, fiind proporțională cu drepturile și obligațiile părților și reprezentând o modalitate legală de reparare a prejudiciului cauzat prin întârzierea executării obligației bănești.

Din aceste considerente, instanța urmează să încaseze de la Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” suma de 13 771,07 lei, cu titlu de dobândă de întârziere. Or, s-a stabilit cu certitudine că pârâta nu și-a onorat obligațiile în termenul stabilit, respectiv, ultima este ținută să despăgubească partea reclamantă prin achitarea dobânzii.

Referitor cerința privind compensarea cheltuielilor de judecată, instanța reține următoarele.

Art. 82 din Codul de procedură civilă, stabilește că cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei..

În conformitate cu art. 83 din Codul de procedură civilă, taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023. Se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată, cererea reconvenţională, cererea de intervenţie principală, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanţei judecătoreşti, cererea de declarare a insolvabilităţii, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătoreşti, precum şi alte cereri prevăzute la pct.1 din anexa nr.1 la Legea taxei de stat nr.213/2023.

Articolul 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, relevă că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Potrivit prevederilor anexei nr. 1, pct.1.1.3. la Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, pentru cererile de chemare în judecată, dacă valoarea acțiunii este de 50001-1500000 lei taxa de stat constituie suma de 2050 lei +3% din valoarea acțiunii care depășește 50001 lei.

Instanța atestă că la depunerea cererii reconvenționale Societatea cu Răspundere Limitată ,,Surjicov Group” a achitat taxa de stat în mărime de 6 546,52 lei și taxa de timbru în sumă de 200 lei, fapt rezultat din confirmarea achitării notei de plată nr. 00 017554732871 și 00 927554733159 din 10 noiembrie 2025. (f.d. 74-75).

Astfel, având în vedere că acțiunea reconvențională a fost admisă, iar Societatea cu Răspundere Limitată ,,Surjicov Group” a avut câștig de cauză, instanța va încasa de la Societatea cu Răspundere Limitată ,,Ramaiana” cheltuielile de judecată suportate de Societatea cu Răspundere Limitată ,,Surjicov Group” și anume, suma de 6 546,52 lei cu titlu de taxă de stat și taxa de timbru în mărime de 200 lei.

Reținând dispozițiile legale citate, analizând toate probele în ansamblu sub aspectul veridicităţii şi pertinenţei acestora, instanţa de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” cu privire la executarea obligațiilor și încasarea cheltuielilor de judecată, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, iar acțiunea reconvențională depusă Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ramaiana” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, de a fi admisă ca întemeiată.

În conformitate cu art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” cu privire la executarea obligațiilor și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se admite acțiunea reconvențională depusă Societatea cu Răspundere Limitată „Surjicov Group” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ramaiana” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Societatea cu Răspundere Limitată „Ramaiana”, cu sediul în mun. Chişinău, or, Codru, str. Pădurilor 21, IDNO: 1003600159580, în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Surjicov Group”, cu sediul în mun. Bălți, str. Malinovski Rodion 11, ap. 36, IDNO: 1023602000046, datoria în sumă de 186 114 (una sută optzeci și șase mii una sută paisprezece) lei, dobânda de întârziere în mărime de 13 771,07 (treisprezece mii șapte sute șaptezeci și unu, 07) lei, cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în sumă de 6 546,52 (șase mii cinci sute patruzeci și șase, 52) lei și taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei.

Hotărârea cu drept de atac în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Gheorghe CUGUT**